

Prudce vydechla a rozhlédla se. Kolem ohniště – ústředního bodu tábora – viděla jen osm srubů včetně toho, za který nesla odpovědnost. Ve všech bylo zhasnuto jako v tom jejím, noční tmu nenarušovaly záblesky baterek, ve stínech neviděla žádný pohyb, jen narudlou záři několika posledních uhlíků. Proklouzla mezi dvěma přístavky za sruby a dál na pěšinku kolem té části tábora, kterou obývaly dívčí oddíly a jejich vedoucí a praktikantky. Jakmile minula krátkou odbočku ke stájím, zarazila se, znovu se ujistila, že je sama, a dala se do lehkého klusu za poslední srub a po pěšině lesem ven z tábora. Vydala se oklikou čistě pro případ, že by potkala některou z vedoucích, s nimiž se měla dle dohody setkat, ale na schůzku jít nemínila.

Pro tuto chvíli, pomyslela si, musím hlavně vidět Tylera, aspoň jednou, naposledy, a povědět mu...

Slyšela hlasy. Šepot.

Sakra! Nikdo ji nesmí vidět. Nikdo.

Podle toho, jak hlasy sílily, usoudila, že se k nim blíží. Do konce zahlédla tenký paprsek světla baterky. *Do háje!*

Uhnula z pěšiny, ale šlápla na větvičku, která hlasitě praskla. Rychle se vrhla za strom, přitiskla se k drsnému kmeni a v duchu se modlila, ať ji nenajdou.

„Co to bylo?“ ozval se hlas. Poznala, že patří Revě Mercadové.

Monice se sevřelo srdce. Reva byla tvrdá dívka, chytrá a dost výbušná, což měla Monica možnost několikrát poznat. Monica Revě nevěřila a rozhodně ji nijak nemilovala. Světlo baterky přestalo poskakovat a zastavilo se. Kroky také. Tenký proužek světla pročešával les kolem ní, jako by ten, kdo drží baterku, zkoušel odhalit zdroj praskotu.

Monica by se nejradyji vtiskla do kůry stromu a prorostla do něj. Nemůže riskovat, že ji najdou, když je s tou jejich schůzkou chtěla poslat k šípku. Horečně uvažovala, jak by se vymluvila, kdyby ji našly. Proč se ukrývá v lese? Šla si odskočit? Slyšela, jak

přicházejí, viděla světlo baterky a schovala se, protože si myslela, že tábor obchází reverend Dalton nebo některý z jeho synů?

„Co jako?“ Hlas, který odpověděl, patřil Jo-Beth Chancellové.

Skvělý! Do prdele, fakt skvělý. Jo-Beth byla nápadně pohledná, pružná zrzka, která měla v plánu od podzimu nastoupit na luxusní vysokou školu z Břečtanové ligy jako Harvard nebo Yale. Pocházela z bohaté rodiny a bylo to na ní vidět. Jediným důvodem, proč se uvolila dělat tady v táboře Podkova oddílovou vedoucí, byl její milostný vztah s Tylerem Quadem, který zase přijel, aby si prostě užil dobrodružství, unikl ze spárů dusivé lásky svých rodičů a vychutnal si trochu svobody, než se vydá na Coloradskou státní univerzitu. Samozřejmě neočekával, že se dostane do spárů vlády železné ruky reverenda Daltona.

Monica těžce polkla, když si vzpomněla na to, co Jo-Beth za zády provedla.

Reva se podivila: „Tys to neslyšela?“

„Co jako?“

„Nevím. Takový praskavý zvuk. Možná někdo šlápl na větvičku,“ vydechla nervózně Reva. „Myslím, že tady někdo je.“

Ach ne! Panebože, jen to ne.

„Všichni tady jsme,“ připomněla jí Jo-Beth. „Kvůli Elle. Zapomnělas?“

„Já vím, ale...“

„Kvůli *Elle*. Z toho důvodu máme schůzku s ostatními,“ řekla s téměř výhrůžným podtónem, jako by Reva neměla jasno, co se týče jejich mise, což bylo dost divné, protože když nic jiného, tak Reva byla prvotřídní intrikánka a velice dobře věděla, jak si krýt záda.

Elle Bradyová měla pořád jakoby hlavu v oblacích, ale nebyla zase tak docela éterická. Původně dostala jako vedoucí na starosti srub číslo pět, ale najednou zmizela. Nikdo nevěděl, co se jí stalo, nebo tak se to aspoň tvrdilo, ale všichni měli důvod